

ZANE GUNIKA

**

eņģeļi manu dvēseli mazgā
redzu kā metas ūdeņi melni
esmu redzējusi arī citas dvēseles mazgājam
ir vēl melnāki ūdeņi redzēti
un neredzēti balti arī redzēti.
lai jau mazgā, lai.
bet tad, lai dvēsele skaidra taptu,
tiek žāvēti debesu vējā
lai visi ūdeņi notek
tik tīra, tik tukša nu dvēselīte

**

nebrauc pie manis ciemos
ceļību tramvajs
uz manu māju atcelts

neraksti man vēstules
pastabaloži, no lietus slēpdamies,
pažobelēs guļ

pat nedomā uz manu pusi
savas domas
aizver ciet

manā ielā sastrēgums
tev būs grūti
klāt man tikt

**

nav svarīgi, kas ziedus dāvina
tik un tā tie novīst vienādi

nav svarīgi, kas malku ienes
tik un tā uguns kursies

nav svarīgi, kas ielej ūdeni
izdzers!

nav svarīgi.
nav svarīgi?

bet tevis dāvātie ziedi nevīst
tevis ienestā malka sasilda
no tava ūdens var atdzerties

nav svarīgi
ja nav
bet man ir
man esi tu!

**

vējzvani istabā
iezvana pusnakti.
pie griestiem
sāk lidināties
raganas
lustras pērlīšu virtenēs
šūpojas
zirnekļu princeses
uz palodzes
spītējot dabas likumiem
piedzimst
trekna slieka.
bet gultā
zem segas
guļ cilvēks...

**

pasaki man
kur šogad vizbules vīst
un nākošgad es nobēršu
zilus tavus pakalņus

parādi man
visdziļākās peļķes
lai uz rudeni
kur tev likt laipas

no vēja nebaidies,
to es jau iespundēju
bet ja ziemā salst rokas
ieliec kabatās
es tur sabēru
augustā krītošās zvaigznes

**

pārāk daudz
miera un baložu.
gribās strīdus,
žagatas

pārāk daudz
smīnu, liekulības.
gribu asaras,
saplēstus traukus

pa radio ziņo
„ziedoņiet
pilsētas kanālā
salstošam gulbim”

bet es
pie atkritumurnas
baroju
trīs salstošas vārnas

**

šodien tamborētu sauli
tumšam mākonim piekaru
no lietuslāsēm saveru krelles
un uzkaru bēdām kaklā
bailīgs zaķēns atlec
piesola rakstītus dūraiņus
uz ziemu noderēšot.
uzpūš vējš un viss pazūd
es eju beko

**

es gribu ar tevi padalīties
„neko nezīnu” teorēmā
vērot kā sniegpārslīņas uz augšu snieg,
lāstekas izdīgst no zemes
un zvirbulēns kūko pie loga.

es gribu ar tevi padalīties
apļa bezgalībā. Sadoties rokās
un saprast kā bezgalību apjož kaut kas
un tomēr mēs pie tās malas klāt netiekam

es gribu ar tevi padalīties
ar tukšu riekstu
kurš kaut kur zem lazdas, zem sniega
guļ neievilkts peles alā

**

nokavēts randiņš
greizs stāsts
slapji jumti
un kameņu bēres

lietus dīvaiņi
sniegavīru sievas
puķu bērni
un miņlā zuduši eži

tas viss - tepat

tam visam pāri stāvēt
līdzās būt
pazust
nekad par tālu neaiziet
tas viss tepat

**

Kļavas nosarkst uz rudeni, jo visu ziemu tām būs jāstāv kailām.

**

Šodien ir no vakardienas ciemos atnākusi rītdiena.